

31 Οκτωβρίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΗ ΣΙΔΕΡΑ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 732/87)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Δοκιμασία — Ο Περί Δημοσίας
Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν. 33/67), άρθρο 32 — Κατά πόσο μπορεί να
συνδιασθή με την συνέντευξη (άρθρο 35(6)) — Καταφατική η απάντη-
ση στο ερώτημα.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Δεν δικαιολογείται
η αντιστάθμιση ουσιαστικής ή αισθητής υπεροχής από τα αποτελέσματα
της συνέντευξης — Στην παρούσα περίπτωση δεν υπήρξε υπερεκτίμηση
των αποτελεσμάτων της συνέντευξης.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος —
Συστάσεις — Σύσταση αρχαιότερου με καλύτερες επί μέρους βαθμολο-
γίες — Φυσιολογική — Σύσταση ενόψει ιδιαίτερων προσόντων (εκτός
από παιδιατρική και ειδικότητα στην καρδιολογία, πράγμα που επέτρε-
ψε στον συσταθέντα να πρωτοστατήσει στην ανάπτυξη της παιδοκαρ-
διολογίας στην Κύπρο), ενώ η Αιτούσα είχαν αρχαιότητα και καλύτερες
επί μέρους βαθμολογίες — Η σύσταση δεν είναι σε αντίθεση με την γενι-
κή εικόνα.

15

Τα νομικά και πραγματικά θέματα, που προέκυψαν κατά την ακρό-
αση της Αίτησεως Ακυρώσεως φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά
σημειώματα. Εν κατακλείδι το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την

20

Αίτηση, αφού δεν διαπιστώθηκε υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Ε.Δ.Υ ή οποιοσδήποτε ειδικός λόγος ακυρώσεως.

5

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Maratheftis and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1088,

Livadas v. Republic (1985) 3 C.L.R. 506,

Yenakritou v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2731,

15

Panayiotides v. Republic (1986) 3 C.L.R. 525,

Papadopoulos v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1423.

20

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία η Επιτροπή διόρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Επιμελητή στον κλάδο της Παιδιατρικής αντί της αιτήτριας.

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

30

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Μ. Πανταζή (δ/νίς) για Κ. Κούσιο, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Π. Ζαφρό.

35

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια και τα δυο ενδιαφερόμενα μέρη ήταν μεταξύ των πέντε υποψηφίων που συστάθηκαν από την τμηματική επιτροπή για την πλήρωση των δυο θέσεων Επιμελητή στον κλάδο της Παιδιατρικής. Και οι τρεις είχαν εξαιρετες εμπιστευτικές εκθέσεις τα τελευταία έξι χρόνια (1981-1986) που λήφθηκαν ιδιαίτερα υπόψη για την επιλογή των υποψηφίων. Η Ε.Δ.Υ. διόρισε τα ενδιαφερόμενα μέρη μετά από συνεκτίμηση των υπηρε-

40

σιακών τους στοιχείων, των εντυπώσεων που συναποκόμισαν από τις συνεντεύξεις και των συστάσεων του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών.

Ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών προσβάλλεται για τέσσερις κυρίως λόγους:- 5

(1) Παράβαση των προνοιών του άρθρου 31 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967 (Ν. 33/67) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2(γ) του Ν. 10/83. 10

(2) Απώδοση υπέρμετρης ή αδικαιολόγητα μεγάλης σημασίας στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων.

(3) Το τρωτό των συστάσεων του Διευθυντή που προκύπτει από την υπερεκτίμηση των προσόντων του ενδιαφερόμενου μέλους Ζαφρού και γενικότερα το ανυπόστατο των συστάσεων του σε σύγκριση με τα υπηρεσιακά στοιχεία του υποψηφίου. 15

(4) Παράλειψη των Καθ' ων η Αίτηση να κρίνουν τις διεκδικήσεις των υποψηφίων μέσα στο σωστό πλαίσιο με αποτέλεσμα την πλημμελή άσκηση της διακριτικής τους εξουσίας. 20

Οι Καθ' ων η Αίτηση υποστηρίζουν την απόφαση ως το προϊόν νόμιμης άσκησης των εξουσιών της Ε.Δ.Υ. και ότι λήφθηκε μέσα και όχι έξω από τα πλαίσια της διακριτικής τους ευχέρειας. 25

(α) Το Άρθρο 31 του Ν. 33/67 θεσμοποιεί (Βλ. μεταξύ άλλων *P. Maratheftou and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1088) την εξουσία της Ε.Δ.Υ. να υποβάλει τους υποψηφίους για την κατάληψη δημόσιας θέσης σε γραπτή ή προφορική δοκιμασία. Η εισήγηση που υποβλήθηκε εκ μέρους της αιτήτριας είναι ότι η δοκιμασία αυτή πρέπει να είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από οποιαδήποτε συνέντευξη για την διαπίστωση της προσωπικότητας των αιτητών για την οποία γίνεται πρόβλεψη στο άρθρο 35.6 του Ν. 33/67. 30 35 40

Ο Νόμος δεν αποκλείει τη σύζευξη της προσωπικής δοκιμα-

5 οσίας και συνέντευξης για την εξακριβωση της προσωπικότητας των αιτητών. Τουναντίον μπορεί να λεχθεί ότι η διενέργεια συνέντευξης για τον προσδιορισμό τόσο της προσωπικότητας
 5 πος δοκιμασίας των υποψηφίων εν όψει της αλληλοεπίδρασης στην συγκρότηση του ατόμου γνώσεων και προσωπικότητας.

10 (β) Τόσο ο διευθυντής όσο και η Ε.Δ.Υ. έκριναν την απόδο-
 ση όλων των υποψηφίων ως πολύ καλή. Ως περιθωρια-
 κά καλύτερος όπως αναφέρεται στο πρακτικό της
 Ε.Δ.Υ. κρίθηκε ο ενδιαφερόμενος Π. Ζαρβός. Η νομο-
 15 λογία υποστηρίζει ότι η απόδοση υπέρμετρης βαρύτητας
 στις συνεντεύξεις μπορεί να κλονίσει το θεμέλιο της
 διοικητικής απόφασης (Βλ. μεταξύ άλλων *Livadas v.*
Republic (1985) 3 C.L.R. 506, *Yenakritou v. Republic*
 (1985) 3 C.L.R. 2731 και *Panayiotides v. Republic*
 (1986) 3 C.L.R. 525.

20 Μέσα από τη νομολογία προβάλλει η αρχή ότι δεν δικαιολο-
 γείται η αντιστάθμιση ουσιαστικής ή αισθητής έστω υπεροχής
 από τα αποτελέσματα της συνέντευξης (Βλ. *Papadopoulos v.*
Republic (1983) 3 C.L.R. 1423). Υπερεκτίμηση των αποτελε-
 25 σμάτων της συνέντευξης ως παράγοντα για τον προσδιορισμό
 της καταλληλότητας των υποψηφίων μεγεθύνει την υποκειμε-
 νική κρίση του διορίζοντος σώματος σε βαθμό που να καθί-
 σταται δυσχερής η αντικειμενική διατίστωση της τήρησης των
 κανόνων της χρηστής διοίκησης και να περιορίζονται ασφυ-
 κτικά τα περιθώρια του δικαστικού ελέγχου.

30 Έρευνα της σημασίας που αποδόθηκε στις συνεντεύξεις
 στην προκειμένη υπόθεση δεν καταδεικνύει οποιαδήποτε υπε-
 ρεκτίμηση του παράγοντα αυτού ως στοιχείου κρίσης των υπο-
 35 ψηφίων. Συνεκτιμήθηκε ως ένας από τους παράγοντες που έρι-
 πτε φως στην καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή.

40 (γ) Ο Γενικός Διευθυντής σύστησε τα ενδιαφερόμενα μέρη
 για προαγωγή. Η σύσταση του Π. Πορτίδη ήταν φυσιολο-
 γική. Σε σύγκριση με την αιτήτρια είχε καλύτερες επί-
 μέρους βαθμολογίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις και
 προηγείτο σε αρχαιότητα κατά 3 χρόνια και 2 μήνες. Την
 σύσταση του Π. Ζαρβού βάσισε στα ιδιαίτερα προσόντα
 του. Ο κ. Ζαρβός είχε ειδικευση εκτός από την παιδια-

τρική και στην καρδιολογία, γεγονός που του επέτρεψε να πρωτοστατήσει στην συστηματοποίηση της παιδοκαρδιολογίας στις Κρατικές Ιατρικές Υπηρεσίες. Κατά τα άλλα η αιτήτρια ήταν αρχαιότερη και στις επί μέρους βαθμολογίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις, είχε ελαφρά υπεροχή από τον κ. Ζαρβό. 5

Δεν συμφωνούμε με την θέση ότι η αντικειμενική εικόνα των υποψηφίων αποκλείει ή ερχόταν σε αντίθεση με τις συστάσεις του Διευθυντή των ιατρικών υπηρεσιών. 10

Και το τελικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο η επιλογή της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογη εν όψει των στοιχείων τα οποία είχε ενώπιόν της. 15

(δ) Όπως προκύπτει από το πρακτικό της Επιτροπής λήφθηκαν υπόψη όλα τα στοιχεία που έριπταν φως στην καταλληλότητα των υποψηφίων και έγινε ειδική αναφορά στις διεκδικήσεις της αιτήτριας και του ενδιαφερόμενου μέρους Π. Ζαρβού για την κατάληψη της θέσης. Η σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών για τον διορισμό του Π. Ζαρβού αποτελούσε πρόσθετο ανεξάρτητο στοιχείο για την επιλογή του. Το έργο της Επιτροπής δεν ήταν εύκολο αναλογιζόμενοι ότι είχε να επιλέξει μεταξύ δυο εξαιρετων λειτουργών. 20
25

Καταλήγοντας στην απόφαση την οποία πήρε η Ε.Δ.Υ. δεν παραβίασε καμιά από τις αρχές της χρηστής διοίκησης ούτε υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Διαπιστώνουμε ότι δεν στοιχειοθετήθηκε κανένας λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση της απόφασης. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η απόφαση επικυρώνεται στο σύνολό της βάσει των διατάξεων του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 35

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*